

БОГ НИКОГА НЯМА ДА ИЗОСТАВИ НАРОДА СИ

Дейвид Уилкерсън
11 Януари 2010

„Защото ГОСПОД обича правда и няма да остави Своите светии — те ще бъдат опазени до века, а потомството на безбожните ще се изстреби.“ (Псалм 37:28)

В Лука 22 глава Исус отправи сериозно предупреждение към вероятно най-посветения Си последовател. Христос повика апостол Петър настрана и му каза ясно следното: „Симоне, ето, Сатана ви пожела, за да ви пресее като жито, но Аз се молих за теб, да не отслабне твоята вяра“ (Лука 22:31-32).

Малцина християни биха се изненадали, че Сатана искаше да изпробва Петър. В края на краищата, Библията ни представя Петър като лидер на учениците. За повечето читатели на Библията не е чудно, че дявола поиска разрешение от Бог да се изправи срещу този смел ученик. Библията ясно заявява, че главната цел на Сатана е да унищожи вярата на онези, които служат на Исус. А сред дванадесетте, именно Петър бе човекът, готов да действа като Христос.

Но има нещо в този пасаж, което повечето християни считат за удивително. То е: Господ даде на Сатана достъп до Петър, за да го изпита! Да, небесният ни Отец позволи скъпоценния Му ученик да стане уязвим за измамите на дявола.

Помислете за това: Исус вече каза, че декларирането на вярата на Петър беше основата, върху която Той ще построи църквата Си. А сега Христос подлагаше собствените Си думи на риск, като предаваше Петър на огнените стрели на Сатана. И независимо от дръзката вяра на Петър, ние знаем, че той беше човек с много недостатъци.

Ами ако Петър не успееше да издържи теста? Как щеше Христос да построи църквата Си върху думите на някой, който беше толкова уязвим на нападките на Сатана? И още повече — как е възможно любящия Бог да предаде възлюбения Си на такава яростна атака? Това е притеснителното за много християни.

Някои вярващи просто не могат да проумеят този факт за нашия небесен Баща.

В продължение на много години това да е истина за един любящ Бог е просто неприемливо за църквата. Но Библията отново и отново ни показва, че онова, което се случи с Петър се е случвало и с много верни и възлюбени от Господ вярващи.

Точно това се случи с Йов. Помислете през какво премина този праведен човек: той изгуби целия си имот, дома си, дори скъпите си деца. Не е учудващо, че когато се случи това, приятелите му бяха озадачени. Те просто не можеха да приемат идеята, че Бог би позволил на Сатана да изпита верните Си слуги по толкова жесток начин. В техните представи Йов със сигурност беше направил нещо, което да му причини тези ужасни страдания.

Но това беше далеч от истината. В първа глава на книгата Йов, Сатана отива на небето, за да поиска Божието позволение да изпита Йов. И Бог му го дава! Той позволи на дявола да прекара праведен човек през мъчителни изпитания, които щяха да го докарат до предела на вярата му.

Възлюбени, Библията е ясна при всеки от тези случаи – единствения начин, по който дяволът може да изпита вярата на всеки Божий слуга, включително праведния Йов и ревностния Петър е, като получи изрично позволение от небесния Отец. Ние знаем, че Бог не се променя, че Словото Му е същото вчера, днес и завинаги (виж Евреи 13:8). Следователно, можем да бъдем сигурни, че точно това, което се случи с тези възлюбени слуги, ще се случи и с други, които твърдят, че следват Исус.

Но помислете и за тази истина: Сатана не може да разклати или изпита вярата на никое Божие дете без Господното позволение. Какво означава това? Просто, че Бог има цел и план с всяко изпитание, което Сатана носи в живота ни.

Всъщност, когато Исус предупреди Петър, Той окуражи ученика с тези невероятни думи: „Но аз се молих за теб, да не отслабне твоята вяра” (Лука 22:32). Исус със сигурност знаеше, че Петър ще преодолее изпитанието си без да изгуби вяра. Това означава, че Исус имаше специфичен план за живота на Петър чрез жестоките изпитания, пред които щеше да се изправи.

Същото важи и за нас днес. Обещанието на Исус да се моли за ученика Си не се отнасяше само към Петър, но за всички, които биха последвали Христос в бъдещите поколения. Нашият Господ има план да използва всяко едно от изпитанията ни.

Помислете за многото начини, по които предупреждението на Христос от този пасаж се повтаря в Писанието.

Книгата Откровение ни казва, че Сатана е слязъл разгневен на земята в тези последни дни, понеже му остава малко време. И в този момент той атакува светиите: „Но горко на земята и морето, защото дяволът слезе при вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време.” (Откровение 12:12)

Казва ни се също, че врагът ни, Сатана е като разярен лъв, който иска да поглъща: „Бъдете трезви, бъдете бдителни, защото вашият противник, дяволът, обикаля като ревящ лъв и търси кого да погълне” (1 Петрово 5:8). С две думи, целта на дявола е да погълне вярата на Божиите избраници.

Казва ни се и, че Сатана идва като лъжец срещу онези, които вярват: „Крадецът влиза само за да открадне, да убие и да погуби.” (Йоан 10:10). Този крадец не само ограбва жертвите си, но иска да заличи изцяло вярата им.

Накрая, казва ни се, че Сатана изсипва потоп срещу Божиите хора, опитвайки се да помете вярата ни чрез ужасен страх и съкрушителни атаки: „И змията изпусна от устата си вода като река след жената (църквата), за да направи да я завлече реката.” (Откровение 12:15)

Всичко това заслужава вниманието ни. Очевидно е, че Петър се нуждаеше от молитвите на Христос, за да не отпадне вярата му. Но изглежда не слушаше.

В своята дързост, Петър беше убеден, че вярата му може да устои на всички атаки на Сатана.

Повечето християни си спомнят как Петър се хвалеше със собствената си вяра: „Господи, готов съм да отида с Теб и в тъмница, и на смърт.” (Лука 22:33). Това, което Петър толкова нагло заявява тук, може да се приеме за духовна гордост, но в действителност представлява един вид плътска дързост, която породила едно предупреждение на Павел към църквата: „Затова, който мисли, че стои, нека внимава да не падне.” (1 Коринтяни 10:12)

Според Павел, ние винаги трябва да сме смирени, когато става дума за духовните ни битки. Юда засяга това, когато пише: „Но архангел Михаил, когато в борба с дявола спореше за тялото на Моисей, не посмя да произнесе против него хулителна присъда, а каза: Господ да те смъмри!” (Юда 9). Божието Слово ясно ни казва, че се нуждаем от такова смирение.

Но въпреки това, много християни все още не са се смирили. Често чувам вярващите да казват: „Готов съм да стана мъченик. Няма значение пред какво ще се изправя. Готов съм да умра за Господ.” Петър се хвалеше по абсолютно същия начин. Но когато настана часът му, той не беше готов. Когато Петър се изправи пред истинската опасност да умре за Исус, той направи нещо, което никога не си беше представял. Отрече се от Господ.

По време на кризата си, когато Петър трябваше да декларира вярата си в Исус, той проклинаше. В тъмния миг на страха и паниката, ученика крещеше на всички около себе си: „Не познавам този човек!“ Какъв ужасен момент трябва да е било това за Петър! Най-смелият от всички вярващи беше доведен до положението на страхливец, който се боеше за живота си.

Убеден съм, че повечето християни вярват, че никога не биха извършили греха, който извърши Петър. Те си казват, че са по-силни от този страшен грях. Представят си, че когато техният момент дойде, те ще последват Исус до смърт. Имам да кажа нещо на такива вярващи: няма нито един вярващ днес, който да е по-горе от провалите на Йов и Петър. Когато дойдат скърбите и изпитанията от злия, както дойдоха в живота на тези мъже, всички ставаме уязвими за големи кризи във вярата.

Не искам да плаша никого със заявлението си, че сме способни да се провалим.

Направих това изявление просто, защото въпроса е доста сериозен. Библията го заявява много ясно. А около себе си виждам много вярващи, които са на ръба на подобен провал.

Познавам някои скъпи слуги, чиято вяра е разклащана в този момент. Говоря за мъже и жени на велика вяра, някои от тях проповедници на чудеса и изцеления. Никога не съм си представял, че тези светии биха се усъмнили в Божията вяроност или пък, че ще се поклатят по някакъв начин. Бях убеден: „Ако някой може да премине през всяка буря, ето го Божия слуга, който ще го направи.“

Но днес някои вярващи се съмняват, че Бог въобще отговаря на молитви. В един момент вярата им беше толкова силна, че запали вярата в другите хора. Но сега, както Йов и Петър, върху тях са дошли трудности, които никога не са си представяли. И те виждат, че са съкрушени под жестокостта на изпитанията си, което ги кара да се поклатят.

Докато Петър преживяваше точно такъв тип атака, Исус се молеше за него. Това за мен е един от най-окуражителните стихове в цялата Библия: „Аз се молих за теб, да не отслабне твоята вяра“ (Лука 22:32). Помислете какво казва тук Исус на Петър. Той го увери, че без значение пред какво щеше да се изправи и да премине – включително и отричането си от Христос – вярата му нямаше да отпадне.

Всъщност, Петър не беше изоставен от Бог нито за една минута, дори и след като се отрече от Исус и избяга от сцената. Този някога безстрашен ученик, сега съсипан и изтерзан поради провала си, никога не беше изоставен. И, възлюбени, ние не сме изоставени също.

Няма значение какво е твоето изпитание, каква болка търпиш, на какво си подложен, за кой свой провал се измъчваш.

В този момент – сред бурите, болките и скърбите ти – Исус се моли за теб. Той защитава делото ти и никога не се е отдалечавал от теб.

Помисли за уверението, което заедно с предупреждението Исус даде на Петър: „И ти, когато се обърнеш, утвърди братята си.“ (Лука 22:32). Това се случи точно, когато Исус предупреди Петър, че ще бъде пресят. Всъщност, това е един и същи стих!

Възлюбени, това е сигурност и окуражение за всички нас. Господа на творението държи всички ни в ръката Си. Той ни казва, като на Петър: „Изправи се, продължавай. Не мисли за провала си, но храни овцете Ми. Предупреди скъпоценните Ми хора за измамите, с които врага работи против тях. И им кажи, че ги държа в ръцете Си във всяко изпитание.“

С две думи, Петър имаше важна работа и беше въоръжен със собствения си опит да проповядва посланието, което трябваше да предаде. Виж, Исус каза на църквата Си, че не можем да си позволим да сме невежи относно измамите на Сатана. Петър беше в състояние да говори на скъпите Божии избраници не само за изпитанията, пред които щяха да се изправят, но и за верния Бог, Който щеше да ги изведе от най-трудните им времена.

Трябва да познаваме напълно схемите и методите на врага. И най-мощното оръжие в арсенала на Сатана е лъжата – отвратителната лъжа срещу нас, излизаща от устата на най-големия лъжец! Коя е най-голямата му лъжа? Че Бог не е верен към хората Си.

Точно както е било през цялата история, така и днес Сатана иска Божието разрешение да ни пресее. Исква да атакува домовете ни, браковете ни, децата ни, здравето ни, работата и кариерата ни, вярата ни в Господ. Това е потопа, за който говори Откровение – потоп от мъчителни изпитания върху вярващите.

Може да се чудиш: „Колко лошо може да стане положението за вярващия? Какво позволява Бог, когато дава разрешение да бъдем пресяти?“ Насочвам ви към Евреи 11 глава, където пише за множеството изпитания, през които са преминали героите и мъчениците на вярата. За тях Библията казва: „Но всички тези, макар и да бяха засвидетелствани чрез вярата“ (Евреи 11:39).

Същите дълбоки страдания и трудности, през които преминаха тези мъченици, се случват на вярващите от целия свят днес.

Мисля си за множествата иракски християни, чиято вяра е жестоко застрашена в лоното на военните действия. Много от тези скъпи светии трябваше да бягат, за да спасят живота си, напускайки домовете, работата и църквите си. За да оцелеят трябва да бягат в Сирия, Йордания и останалите съседни държави, които са враждебно настроени към християнството. Иракските вярващи нямат работа или домове, няма къде да отидат.

Ежедневно трябва да се молят за храна. Много от тях са били убити. Но въпреки това, те служат с Евангелието в чуждите страни, където са били пропъдени заради войната.

Получих новини от някои от тези иракски вярващи. Те пишат: „Брат Дейвид, не се задават тежки времена. За нас те са тук от години.“ Те са се научили да вярват, защото са изпитвали трудности в продължение на години. Както Петър, те могат да проповядват със силното Христово предупреждение към църквата Му.

Наистина вярвам, че по-голямата част от божиите хора днес са атакувани от ада, преживяват необикновени и привидно безнадеждни ситуации. Ами ти? Ако не преминаваш през изпитание на вярата си, те призовавам да бъдеш много благодарен. Но бъди смирен, никога не смей да се хвалиш със силата на собствената си вяра.

Сатана чака докато подложения на изпитание вярващ се изтощи, пресъхне и остане без съпротивителни сили. Чака докато всичките молитви изглежда остават без отговор, докато всичко изглежда безнадеждно и дойдем до предела на силите си. Това се случи с Петър, когато гледаше как Господаря му беше унижаван пред Синедриона. Това се случи и с Йов, който трябваше да размишлява защо загуби всичко, което му беше скъпо.

Когато в ума на изпитваната душа започнат да се надигат въпроси: „Господи, къде си? Защо молитвите ми остават без отговори?“, точно в този момент Сатана избира да вкара ужасната си лъжа: „Бог те е изоставил. Не те чува.“

Но Бог не те е изоставил и никога няма да го направи. Всъщност, точно в този момент Той ти казва: „Казал съм ти, че никога няма да те оставя. Сега се изправи, нахрани овцете Ми. Бъди внимателен с измамите на Сатана срещу теб. И ето, Аз съм с теб до края на света.“ Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2010 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[God Will Never Forsake His People](#) / [Бог никога няма да изостави народа Си](#)